

Da den til Firmaet knyttede Metalvarefabrik drives selvstændigt, anmodedes Driftsbestyreren paa denne, Hr. J. P. Koefoed, om en Udtalelse om de Erfaringer, han her har gjort. Hans Svar var følgende:

»Der ønskes en Udtalelse om, hvorledes Udbyttedelingen har virket paa vor Fabrik.

Det er vanskeligt — ja vel nok umuligt — at *dokumentere*, hvilke Følger Udbyttedelingen har haft i de 6 Aar, den har været i Brug her paa Fabriken, da de Resultater, der er opnaaet, jo skyldes mange forskellige samvirkende Forhold.

Jeg mener dog at kunne skønne, at Systemet har virket i høj Grad baade til Glæde og til Gavn saavel for Firmaet som for Personalet, og de 6 Aars Erfaring har givet mig det bestemte Indtryk, at i Forbindelse med iøvrigt gode Arbejdsforhold, saasom god Tilrettelægning af Arbejdet, gennemført Orden og Økonomi, fast, men forstaaende Ledelse o. s. v., er Udbyttedelingen i høj Grad medvirkende til:

1. at knytte dygtige Folk fastere til Fabriken,
2. at forøge disse Folks Glæde og Tilfredshed ved deres Arbejde,
3. at forøge Produktionen og formindske Produktionsomkostningerne.

Ligesom Akkordarbejdet jo erfaringsmæssigt er i Stand til at forøge Produktionen i Forhold til Daglønsarbejdet, saaledes virker vort Udbyttedelingssystem i samme Retning.

Den enkelte Mand maa med Hensyn til Udbyttedeling regne med to Faktorer, nemlig:

1. sin egen personlige Fortjeneste, og
2. Forretningens samlede Overskud.

I Forhold til førstnævnte faar han tildelt sin Andel i Udbyttet, og det gælder derfor for ham om ogsaa af denne Grund at gøre sin Produktion og sin daglige Fortjeneste saa stor som muligt, og naar Størstedelen af Fabrikens faste Stab har Øje herfor — og det synes at være Tilfældet — saa forøges Fabrikens Produktion i mærkbar Grad.

Allerede denne Produktionsforøgelse bidrager jo til at formindske Produktionsomkostningerne, idet de generelle Udgifter fordeles paa den større Produktion, men yderligere vil Omkostningerne formindskes, fordi enhver Arbejder ved, at hans aarlige Udbytteandels Størrelse, foruden af hans egen Arbejdsfortjenestes Størrelse, afhænger af Forretningens samlede Overskud.

Han er derfor interesseret i at bidrage, hvad han kan, til, at dette Overskud bliver saa stort som muligt, og det er slet ikke saa lidt, der i saa Henseende kan gøres og bliver gjort. Jeg skal blot eksempelvis anføre: Sparsommelighed med Materialer, Lys, Brændsel og Olie. Omhyggelighed med Maskiners og Værktøjs Behandling og Konservering o. s. v.

Bevidstheden om, at hvad der tjener Forretningen bedst, ogsaa tjener den enkelte Arbejder bedst, fører til, at forannævnte Hensyn bliver naturlige og selvfølgeligelige og efterhaanden praktiseres uden særlig Reflektion i det enkelte Tilfælde, idet et Brud paa dem uvilkaarlig vil føles som en Krænkelser af saavel egne som Kammeraters Interesser.

Denne Opfattelse har Gang paa Gang givet sig Udslag i et fornøjeligt og værdifuldt Samarbejde til Overvindelse af forekommende Vanskeligheder og til Opnaaelse af besparende og produktionsfremmende Fremgangsmaader, og den Maade, hvorpaa dette er sket, har baaret Vidnesbyrd om saavel de paagældendes Glæde ved og Interesse for deres Arbejde som om deres Lyst til at yde en Indsats til Fordel for et godt fælles Resultat.